

Fay Witte, atletiektalent uit Spaarndam

'Bommetje' komt steeds hoger

Arnold Aarts
a.aarts@hollandmediacombinatie.nl

Haarlem * Bart Taag heeft in zijn acht jaar als trainer van KAV Holland veel progressie gezien bij atleten. Maar een hoogspringster die in een jaar tijd haar beste prestatie met veertien centimeter verbetert, heeft de Haarlemmer nog nooit meegeemaakt. En dan te bedenken dat Fay Witte nog maar zestien is.

Net als alle andere jeugdleden die rondlopen op de Haarlemse atletiekbaan, is Witte volgens de traditie bij Holland zo allround mogelijk opgeleid. De filosofie is kinderen alles te laten doen en ze langzaam te laten ontdekken welke onderdelen ze het leukste vinden.

Pas sinds afgelopen winter is de Spaarndamse zich enigszins gaan specialiseren. Eén training in de week wordt sinds kort aan hoogspringen gewijd. Het resultaat is sensationeel. Zo haalde ze begin februari de nationale junioren indoortitel binnen met een hoogte van 1.72.

Interland

Het leverde haar een uitnodiging op voor een interland met België en Nordrhein-Westfalen in de hal van het Zoetermeerse Ilion. Terwijl het evenement zo goed als afgelopen was en coaches, toeschouwers en juryleden op het punt stonden naar huis te gaan, waagde Witte nog een poging op 1.79. Hoewel honderden ogen alleen op haar waren gericht, bleef ze koelbloedig en wipte naar een nieuw persoonlijk record.

Het is volgens haar trainer Bart Taag kenmerkend voor het stoïcijnse karakter van zijn atlete. „Ja, ik blijf altijd rustig”, beaamt Witte. Zo den-

de interland bij Ilion vertelden ze me dat ik de limiet had gesprongen. Ik wist nergens van.”

Het enthousiasme kwam vooral op Schiphol, toen ze begin juli met twintig leeftijdsgenoten klaar stond voor de reis naar Győr in Hongarije. „We waren heel herkenbaar als Nederlandse ploeg. Superleuk dat toen allerlei mensen op ons afkwamen en vroegen waar we naartoe gingen.”

Ook op het EK hield Witte de stress buiten de deur. Met 1.77 plaatste ze zich als eerste voor de finale. Daarin bleef ze steken op 1.74, met een achtste plaats tot gevolg. Het was zes centimeter onder haar persoonlijk record, waarmee ze half juni de Nederlandse outdoortitel pakte.

Meedoen aan de Europese titelstrijd smaakt voor Witte naar meer. En Bart Taag realiseert zich dat het nog veel beter kan. Bijvoorbeeld met meer gerichte training. „Maar we doen het stap voor stap. Het moet leuk blijven voor Fay en we moeten haar belastbaarheid in de gaten houden.”

Taag vindt het lastig haar mogelijkheden op termijn in te schatten, maar de voorwaarden voor forse verbetering lijken aanwezig. Zo heeft Witte het ideale hoogspringlijf; 1.82 lang en vederlicht. Taag roemt haar 'oplossingsgerichtheid'. Hoe beïnvloed haar aanloop soms ook is, ze weet er altijd een fatsoenlijke sprong achteraan te plakken. „Ja, ik probeer er dan nog het beste van te maken.”

Lenigheid

Witte ziet nog genoeg verbeterpunten de komende jaren, zoals haar lenigheid. „In het begin ging ik als een bommetje over de lat. Nu wordt het iets beter, maar ik moet nog veel meer m'n rug hol trekken.” Coach

Pas sinds afgelopen winter is de Spaarndamse zich enigszins gaan specialiseren. Eén training in de week wordt sinds kort aan hoogspringen gewijd. Het resultaat is sensationeel. Zo haalde ze begin februari de nationale junioren indoortitel binnen met een hoogte van 1.72.

Interland

Het leverde haar een uitnodiging op voor een interland met België en Nordrhein-Westfalen in de hal van het Zoetermeerse Ilion. Terwijl het evenement zo goed als afgelopen was en coaches, toeschouwers en juryleden op het punt stonden naar huis te gaan, waagde Witte nog een poging op 1.79. Hoewel honderden ogen alleen op haar waren gericht, bleef ze koelbloedig en wipte naar een nieuw persoonlijk record.

Het is volgens haar trainer Bart Taag kenmerkend voor het stoïcijnse karakter van zijn atlete. „Ja, ik blijf altijd rustig”, beaamt Witte. Zo denken sommige hoogspringers voortdurend aan de dertig seconden tijd die ze krijgen voor een poging, zij niet. Witte telt niet af. Ze springt gewoon als ze er klaar voor is en optimaal geconcentreerd.

Het is typerend voor de onbevangen wijze waarop de vwo-leerlinge (Ichthus, Driehuis) haar sport beleeft. Ze wil vooral lol hebben en vindt de gezelligheid met haar vriendinnen op de baan minstens zo belangrijk als prestaties.

Zo had Witte geen idee wat de kwalificatie-eis was voor het Europees Kampioenschap. „Pas na afloop van

veel beter kan. Bijvoorbeeld met meer gerichte training. „Maar we doen het stap voor stap. Het moet leuk blijven voor Fay en we moeten haar belastbaarheid in de gaten houden.”

Taag vindt het lastig haar mogelijkheden op termijn in te schatten, maar de voorwaarden voor forse verbetering lijken aanwezig. Zo heeft Witte het ideale hoogspringlijf; 1.82 lang en vederlicht. Taag roemt haar 'oplossingsgerichtheid'. Hoe beoerd haar aanloop soms ook is, ze weet er altijd een fatsoenlijke sprong achteraan te plakken. „Ja, ik probeer er dan nog het beste van te maken.”

Lenigheid

Witte ziet nog genoeg verbeterpunten de komende jaren, zoals haar lenigheid. „In het begin ging ik als een bommetje over de lat. Nu wordt het iets beter, maar ik moet nog veel meer m'n rug hol trekken.” Coach Taag kijkt vooral naar de progressie die in korte tijd is geboekt, zoals de toename van de rompstabiliteit. „Anderhalf jaar geleden bewoog ze heel anders. Toen leek ze een beetje op Bambi van wie de ledematen alle kanten opgingen.”

Ook heeft Taag zijn protegé veel bewuster van haar handelen zien worden. „Fay snapt steeds beter wat ze doet tijdens een sprong. Dat moet ook, want tijdens grote wedstrijden kan ze niet meer alles van haar coach horen. Ik kan straks alleen nog iets roepen vanaf de tribune, de rest moet ze zelf bedenken.”

Fay Witte: „Pas na afloop van de interland bij Ilion vertelden ze me dat ik de limiet had gesprongen. Ik wist nergens van.”

FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

Duinwijck opent nieuw seizoen tegen DKC

Theo Plasschaert

Haarlem * Badminton Nederland heeft het speelschema voor het eerste deel van de competitie in de eredivisie bekend gemaakt.

Zaterdag 8 september is er weer de gezamenlijke kick-off met alle tien

de teams. Landskampioen Duinwijck neemt het dan in Den Haag op tegen het organiserende DKC.

Het is opmerkelijk dat de bond voor de vierde keer kiest voor een gezamenlijke start, terwijl de drie voorgaande edities door de lange duur van de wedstrijden niet echt interes-

sant waren voor toeschouwers, sponsors en de media.

Er is nog maar één dubbelweekend in het programma opgenomen en wel op 29 en 30 september. Er wordt door gespeeld tot 4 november waarna de bovenste vijf ploegen gaan strijden om een plek in de play-offs

met behoud van punten en de onderste vijf om promotie/degradatie spelen.

Programma eerste helft badmintonseizoen: 8 september DKC-Duinwijck (15.00), 15 september Duinwijck-TFS Barendrecht (19.00), 22 september

Duinwijck-BC Smashing (19.00), 29 september Amersfoort-Duinwijck (19.00), 30 september Van Zijderveld-Duinwijck (14.00), 6 oktober Roosterse BC-Duinwijck (19.00), 20 oktober Duinwijck-Velo (19.00), 27 oktober Duinwijck-Almere (19.00) en 3 november Hoornse BV-Duinwijck (19.00).